

Fundgrube: Duitsland en Iran

Columns - 2 februari 2016 - Auteur: Redactie Duitslandweb

Fundgrube is het mooie Duitse woord voor rijke bron. Ons Duitslandweb-archief is zo'n bron. Omdat het Duitsland Instituut Amsterdam 20 jaar bestaat in 2016, duiken we iedere week een pareltje op uit dit archief. Liefst met een lijntje naar de actualiteit.

Minister Steinmeier van Buitenlandse Zaken is vandaag [gearriveerd](#) in Iran. Hij spreekt er met president Rohani onder meer over de spanningen tussen Iran en Saoedi-Arabië en over de vredesbesprekingen met Syrië. De betrekkingen tussen Duitsland en Iran hebben een [nieuwe impuls](#) gekregen sinds de sancties tegen Iran in januari werden opgeheven. De banden tussen beide landen gaan ver terug. Said Rezaeiejan promoveerde in februari 2012 op het Duitse Iranbeleid en gaf een interview op Duitslandweb.

Interview: Duitslands speciale band met Iran

'Iran richtte zich na de Tweede Wereldoorlog voornamelijk op West-Duitsland. Volgens Rezaeiejan is het naoorlogse Duitse Iran-beleid vergelijkbaar met de *Ostpolitik* van Willy Brandt. Brandt bedacht als minister van Buitenlandse Zaken eind jaren zestig de *Wandel durch Annäherung*, voorzichtige toenadering om de relaties met de DDR te verbeteren en zo veranderingen af te dwingen. "Door toenadering en samenwerking probeerde Duitsland veranderingen in Iran teweeg te brengen, net als bij de DDR".

Ook na de islamitische revolutie van 1979, die van Iran een theocratische staat maakte, bleef dit de lijn van Duitsland. "Duitsland was een van de weinige landen die Iran na de oorlog met Irak in de jaren tachtig kredieten wilde verstrekken voor de wederopbouw van het land", zegt Rezaeiejan. "West-Duitsland was ook het enige land dat na de revolutie zijn ambassade open hield." [Lees het hele interview](#)

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/artikel/14994/fundgrube-duitsland-en-iran>